

Dobra kolomaz.

Vzame se čistega, dobrega laškega olja, kteremu se nekaj vodnega svinca ali grafita primeša. Predno se s to mažo maže se mora dobro premešati. Ta zmes velja za zimo. Za leto se vzame le polovico toliko olja, drugo polovico pa govejega loja, vse vkup pomešano v vodnem svinčnem, kterega se pa zopet ne sme preveč pridjati, da se kolesa suha ne otečejo.

Sejmi. 13. junija sv. Andraž v Slov. gor. sv. Jožef pri Drauburgu, Rogatec, Žaveč Zigerski breg, 16. jun. Celje, Lembah, Ruše, Tinsko, Planina, Kostivnica, Mozirje, sv. Vid pri Ptuj, 17. jun. Reichenburg, 19. jun. Loka, 20. jun. Vitanje, 21. jun. Koračie ali sv. Tomaž nad Veliko nedeljo, Studence.

Dopisi.

Iz Kamce nad Mariborom. (Ne dajmo slovenščine iz šol pometati) Iz Tirolskega privandranu eksfrater Nagele je po bauervereinu začel prošnje pošiljati vsem županstvom in krajnim šolskim svetom, naj jih podpišejo, da se bode v šolah „mehr dajč“ učilo. Prav za prav pa je to le zvijača. V resnici namerava ta srboriti profesor ravno to, kar puščavski učitelj Moge, namreč ne da bi se naša deca nemški naučila, ampak da bi slovenščino po časi zatrli. Hvala Bogu, pa kmetje sami uže zvijačo spoznajo in kažejo, kako izvrstno in pametno o šolstvu sodijo. V dokaz bodi prošnja, katero je g. Ferdinand Čepe, župan na Jelovci poslal okrajnemu šolskemu svetu. Glasi se tako! „Slavni c. kr. okrajni šolski svet v Mariboru. Kakor čujemo, dela se od neke Slovincem neprijazne strani na to, da bi se kamčka šola popolnem ponemčila. V to šolo pošilja tudi Jelovčka srenja svoje otroke in ti so od doma slovenski. Vsak nepristransko misleč človek pa spozna, da se slovenski otroci v nemški šoli ne morejo dosti naučiti in da takšni, ko stopijo iz šole, ne znajo prav slovenski, pa tudi ne pošteno nemški. Zatega del sem prisiljen, v svojem in Jelovčke srenje imenu odločno izreči se proti ponemčenju kamčke šole, temveč želim, da je učni jezik slovenski, nemščina pa naj se zraven uči s slovenskim učnim jezikom od tedaj, ko so se otroci v maternem jeziku že dovolj izurili. Na Jelovcu dne 31. majnika 1884. Ferdinand Čepe, župan“. Glejte, dragi Slovenci, kako pametno, modro sodi Jelovski župan, o šolstvu in kako na sramoto stavlja šulvereinske listjake!

Iz ormoške okolice. Dne 4. januarja t. l. licitiral se je v Ormoži lov vseh v c. kr. okrajno ormoško sodnijo spadajočih občin. V to svrhu je prišel od c. kr. okrajnega glavarstva

iz Ptuja g. komisar, kateri je pričujočim čital dražbenske pogoje najprej v nemškem jeziku in jih poskusil potem preložiti v slovenščino, pa ni šlo, ker ni bil slovenščini popolnoma kos. Večina licitantov ga ni razumela. V peti točki dražbenskih pogojev bilo je rečeno, da vsak izlicitirani lov le takrat ostane lastnina licitantova, ako mu ga prepusti licitant, kateri je izlicitiral večji lovski obsežek, t. j. lov večih občin. Ta točka, slabo poslovenjena, ni bila pričujočemu občinstvu razumljiva; in je vsled tega gozdar ozmoške grajščine, g. J. H., ki je položil samo vadij za lov občine Šalovci, dobil lov večih občin, kakor Vodranci, Obrež itd. akoprem ga ni licitiral. Proti temu pritožili ste se občini Vodranci in Obrež pri slav. c. kr. okrajnem glavarstvu, ali pritožbi bili ste odbiti. G. gozdar J. H., je rekel pred licitacijo g. županu iz Vodranec, da je ondešnji lov vreden gotovo 35 gld., ker ni bilo licitantov, bil je izlicitiran samo za 14 fl. a g. H. ga je potlej dobil isto tako obrežkega in več drugih lovov. Zakaj pa se ni pobrinol za lov središke občine, ki je prej stal 20 fl. a sedaj je bil izlicitiran za 70 fl.? No občini Vodranci in Obrež niste se dali preplašiti, temveč ste vložili proti nepovoljni rešitvi jedvinih pritožeb priziv c. kr. namestništvu v Gradci in glej z odloko od 20. aprila 1884 bil je utok za nju po volji rešen. G. H. ni lastnik nobenega lova, kterega ni licitiral. Zatoraj slovenski kmetje, ako se vam kde kaj krivega prigodi, pritožite se!

Istinič.

Iz Ljutomera. (Sirota bi se rad dal za nemca krstiti) pa le ne more biti. Naš mizar, ali kako se že on imenuje „Tischlermeister“ vprašan, koliko da je svoje dni že sveta prehodil, rekel je „I hob der ganze Kaiser durchgangen, hobich fünf Jahre in Fremd gewesen“. Taka je njegova nemščina in zdaj si je izobesil poleg velike ceste na zidu nemški napis: „Johann Wogrincec Bau und Möbl Tischler“ in spodaj pod napisom je narisana roka, kakor navadno pri kažipotih, ktera kaže proti njegovemu stanovanju. Jaz pa pravim, da ta roka pod nemškim napisom kaže proti stanovanju zmešanega človeka. Rad bi se prišteval med nemce, pa sirota ne zna nemški, slovenščine pa neče. Kaj neki, da se od prave slovenske matere rojen človek takih neumnosti počenjati ne sramuje?

Bližnji vaščan.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Slovenci na Koroškem in Štajerskem pripravljajo se na volitve volilnih mož. Naj le spodrinejo povsod nemškutarje in zmaga je potem njihova. V zgled jim bodijo ubogi Slovenci in Hrvatje v Istriji,